

רשומות

ספר החוקים

19 ביולי 1962

376

ג'ז בתמוז תשכ"ב

עמוד

96	חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב-1962
103	חוק לתיקון עקודת בתי הוואר (מס' 3), תשכ"ב-1962

חוק הרשויות המקומיות (ביוזב), תשכ"ב-1962 *

פרק ראשון: פרשנות

1. בחוק זה -
 - "ביוב פרטי" - ביוב המשמש נכס אחד, על זיבוריו;
 - "ביוב ציבורי" - ביוב המשמש כמה נכסים ושהשופכין הרמיים אליו מביכים פרטיים בלבד;
 - "ביוב מאסף" - ביוב שהשופכין נזרמים אליו בעיקר מביכים ציבוריים;
 - "ביוזב" - ביוב ציבורי או ביוב מאסף על כל מיתקניהם וכן מיתקנים לטיהור מי שופכין;
 - "בעל" או "מחזיק" של נכס - בעלו ומחזיקו לענין ארנונות העיריה או המועצה המקומית;
 - "המועצה" - מועצת הרשות המקומית;
 - "מהנדס הרשות המקומית" - מהנדס שנתמנה לכך על ידי המועצה;
 - "נכס" - בנין או קרקע בתחום הרשות המקומית, למעט רחוב;
 - "ראש המועצה" - לרבות מי שהוסמך על ידיו בכתב;
 - "רשות מקומית" - עירייה, מועצה מקומית או איגוד ערים שמתפקידיו התקנת ביוזב או החזקתו;
 - "רשות הבריאות" - מי שנתמנה לכך על ידי שר הבריאות, בהוראה כללית או מיוחדת;
 - "שופכין" - פטולת המרוחקת מגבסיהם על ידי זרם המים וכן מי התהום או מי הגשמים העשויים להימצא במים אלה.

הגדרות

פרק שני: תפקידה ופיקוחה של רשות מקומית

2. רשות מקומית רשאית, ועל פי דרישת שר הפנים חייבת, להתקין ביוזב בתחומה או בחלק ממנו.

התקנת ביוזב על ידי הרשות
3. בהתקנת ביוזב רשאית הרשות המקומית בתחומה -
 - (1) להגיש ביכים מתחת לכל רחוב;
 - (2) לבצע כל עבודה במבנה או במיתקן שמתחת לרחוב, לרבות הריסתם, הכל במידה הדרושה להסרת מכשולים לביוזב;
 - (3) להגיש ציבוריות המחברים נכס לביוזב ציבורי ולהעביר את הביוב דרך כל קרקע או מתחנה, לאתר מתן הדדעה על כך לבעלי הנכסים.

סמכויות מיוחדות בהתקנת ביוזב
4. הנכס המחזק על ידי צבא-הגנה לישראל או המשמש למטרה בטחונית אחרת, כפי שאושר מטעם שר הבטחון, לא תשתמש רשות מקומית בטמכות לפי סעיף 3 אלא בהסכמתו של מי ששר הבטחון ימנה לכך.

נכסיו המשמשים מטרה בטחונית
5. הרשות המקומית רשאית, באישור שר הפנים, להשתמש בטמכות לפי סעיף 3 גם מחוץ לתחומה במידה שהדבר זרוע להרוקת שופכין מתחומה או כדי לנהוג בהם בדרך אחרת; לגבי שימוש בטמכות כאמור בתחום של רשות מקומית אחרת שלא בא עליו הסכמתה של אותה רשות, לא יתן שר הפנים אישור אלא לאויר שרצה, שימנה לכך, תקרה בדבר והגישה לו את מסקנותיה.

עבודות מחוץ לתחום הרשות המקומית

* נתקבל בכנסת ביום ה' בתמוז תשכ"ב (10 ביולי 1962); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בח"ח 467, תשכ"א, עמ' 230.

6. בביצוע עבודות ביוב לפי חוק זה תימנע הרשות המקומית ככל האפשר מגרימת נזק ותשלום פיצויים בעד כל נזק שגרמה בביצוע עבודות אלה.
7. התובע פיצויים לפי סעיף 6 הרשות המקומית רשאים להסכים על מסירת ההכרעה בתביעה לבוררות שעליה תחול פקודת הבוררות.¹
8. ביוב שהוגה על ידי הרשות המקומית בתוך תחומה, הן לפני תחילתו של חוק זה והן לאחר מכן, הוא קנינה של הרשות המקומית.
9. רשות מקומית רשאית לרכוש בתחומה, בכל דרך שהיא, ביוב או כל זכות בביוב שבתחומה, אם מהנדס הרשות המקומית אישר שהביוב הוא במצב תקין וכי ההוצאות לקנייתו לא יעלו על ההוצאות הדרושות להתקנת ביוב חדש; באומדן הוצאות אלה יביאו בחשבון את ההפריש שבין התקופה המשוערת שבה ניתן להשתמש עוד בביוב הקיים לבין התקופה המשוערת של השימוש בביוב חדש.
10. רשות מקומית תחזיק את ביובה במצב תקין להנחת דעתה של רשות הבריאות.
11. התקנת ביוב וכל שינוי בו, וכן סתימתו או הריסתו, ייעשו כאופן שלא יהא בהם משום מפגע ציבורי או משום סכנה לבריאות הציבור ובהתאם לצרישות רשות הבריאות.
12. רשות מקומית רשאית להרשות לבעל בכס שמחזק לתחומה או למחזיקו להגדיר בית פרטי שבכסו עם הביוב של הרשות המקומית בתנאים שיוסכמו עליהם עמה ואם היה הנכס בתחום רשות מקומית אחרת – גם עם אותה הרשות מקומית.
13. (א) תכנית להתקנת ביוב טעונה אישורם של הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר ושל שר הבריאות או של מי שימנה לכך.
(ב) תכנית להתקנת מיתקני טיהור וסילוק שופכין מן הביוב אל מחוץ לתחום הרשות המקומית – טעונה גם אישורו של שר החקלאות או של מי שימנה לכך.
14. באתר היסטורי כמשמעותו בפקודת העתיקות², לא יותקן ביוב אלא בהסכמתו של שר התינוך והתרבות או של מי שימנה לכך; במקום קדוש כמשמעותו בדברי המלך במועצה על א"י (המקומות הקדושים)³, 1924³, לא יותקן ביוב אלא בהסכמתו של שר הדתות או של מי שימנה לכך.
15. רשות מקומית רשאית, בכפוף להוראות חוק המים, תשי"ט-1959⁴, להוראות על פיר, למכור את מי הביוב שלה בתנאים הנראים לה, ובלבד שיונחה להנחת דעתה של רשות הבריאות כי מי הביוב לא יהיו למפגע ציבורי.

פרק שלישי : חיפול ביוב ואגרות ביוב

16. החליטה רשות מקומית להתקין ביוב או לקנותו, תמטור לבעלי כל בכס שהביוב ישמש אותו, תודעה על כל שלב העומד להתקנה או לקניה, היינו – ביב ציבורי, ביב מאסף ומיתקנים אחרים, למעט מכון טיהור; וטענה כי תודעה כאמור לא נמסרה למי שחייב בתשלום בעקבות התודעה לא תשמע אלא מאותו חייב עצמו.

1 חוקי א"י, כרך א', פרק ר', עמ' 35.
2 חוקי א"י, כרך א', פרק ה', עמ' 24.
3 חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2805.
4 ס"ח 288, תשי"ט, עמ' 166.

17. בעלי כל נכס שנמסרה להם הודעה כדין על התקנתו או קנייתו של ביוט שימשש אותו נכס, חייבים בהיטל החקנת הבית (להלן – ההיטל), בשיעור שייקבע בחוק עזר לכל שלב כאמור בסעיף 16; ההיטל מוטל לשם ביטוי הרצאות של החקנת הבית או של קנייתו.

היטל נכס
ייקבע בחוק עזר

18. ואלה הם הכללים שלפיהם ייקבעו שיעורי ההיטל בחוק העזר:

קני המידה לחישוב
שיעור ההיטל

(1) השיעורים ייקבעו לפי כל נטרי מרובע של קרקע וכל מטר מרובע או מטר מעוקב של בניה;

(2) מטר מרובע ונטרי מעוקב של בניה יחושבו לענין זה, לפי הבנוי למעשה, בכל קומותיו של הבנין, ולפי היותן לבניה הנכס לפי כל תכנית בנין עיר המזויינת באותו מקום או לפי רישיון בניה לפי פקודה בנין ערים, 1936, הכל לפי השטח הנגפה הגדול יותר;

(3) על אף האמור בפסקה (2) ושאית רשות מקומית לקבוע בחוק עזר כי מטר מרובע או מטר מעוקב של בניה יחושבו לפי הבנוי למעשה בכל קומותיו של הבנין, ומשעשתה כן, חייבים בעלי הנכס בהיטל על כל תוספת של מטר מרובע או מטר מעוקב של בניה שוויוטף לגבס אחרי מסירת ההודעה לפי סעיף 16, לפי השיעור המזוייב בשעת גמרי בניית התוספת.

19. בקרקע שנשפך ממנה וממבניה מטר מעוקב של שופכין לשעה לדונם לפחות, או ארבעה מטרים מעוקביו של שופכין ליממה לדונם לפחות, או סוג שופכין המזייב הרצאות יתר בהתקנת הבית, תיווסף להיטל, כחלק ממנו, תוספת ממול, שתיקבע על ידי ועדת היטל שתמנה הרשות המקומית (להלן – הועדה) ושלא תעלה על הרצאות היתר הנגרמות בהתקנת הבית בגלל העומס המקסימלי לשעה או ליממה לדונם או בגלל סוג השופכין כאמור; אולם –

תוספת מפעל

(1) בעל נכס שאינו משמש אלא למגורים או למשרד או לשניהם כאחד, מטור מושלום תוספת מפעל בעד אותו נכס;

(2) היה נכס משמש כחלק למגורים או למשרד, אין מביאין בחשבון, לענין החיוב בתשלום של תוספת מפעל, את כמות השופכין הנשפכת מאותו חלק.

20. הועדה תקבע בעצמה את סדרי עבודתה, במידה שלא נקבעו בחוק עזר של הרשות המקומית או בתקנות.

הנהול בועדה

21. הועדה תחן לבעל הנכס הנגוע בדבר הדרימות באותה להביא לפניה את טענותיו בדבר ההיטל לפני שתשתמש בסמכויותיה לפי חוק זה.

שמיעת בעל
הנכס

22. (א) לענין סעיף 19 מוסמכת הועדה לאמור את כמות מי השופכין, הקיימת או הצפויה, הנשפכים מנכס פלוגי.

קביעת כמות
השופכין

(ב) לא בעשה האומדן ובמטרה דרישת התשלום לבעל הנכס לפי סעיף 28, רואים את הנכס כאילו נשפכים ממנו פחות מנטרי מעוקב לדונם לשעה ופחות מארבעה מטרים מעוקבים לדונם ליממה.

23. הועדה תאמור את כמות השופכין הנשפכים מנכס פלוגי ותקבע את טיבם לפי מצבו של הנכס ודרכי השימוש בו בשעת מסירת ההודעה לפי סעיף 16.

כללים לאומדן
כמות השופכין

24. אם בשעת מסירה ההודעה לפי סעיף 16 היה נתקפו רישיון בניה הנכס פלוגי, רואים את הנכס, לענין תוספת המפעל, כאילו חוקם הכנין בהתאם לתנאי הרישיון וכאילו שימש

האומדן הבנין
עיש עליו רישיון
בניה

ס' ע"ר 1936, תוס' 1 מט' 589, עמ' 163.

- את המסורה המפורשת בו ולפי זה תיאמד הכמות המשוערת של השופכין הנשפכים מהנכס ויקבע סוגם; הוראה זו אינה חלה ברשות מקומית הגובה היטל לפי סעיף 18 (3).
25. אם אחרי מסירת ההודעה לפי סעיף 16 שונה השימוש בנכס או חלו בו שינויים אחרים, באופן שחל על הנכס סעיף 19, חייב בעל הנכס לשלם לרשות המקומית את ההוצאות שהוציאה על הכיוב עקב השינוי; הוראה זו אינה חלה על שינויים עקב הוספת בניה בלבד ברשות מקומית הגובה היטל לפי סעיף 18 (3).
26. בתוקף העזר מותר להדריג את ההיטלים לפי אזורים שונים של תחום הרשות המקומית.
27. בנכס שכבר שולמו עליו דמי השתתפות בהתקנת כיוב, לא יחוייב עוד בעל הנכס בהיטל לגבי השלב שעליו שולמו, בין שהכיוב נרכש על ידי הרשות המקומית ובין שהתקן על ידיה שנית.
28. ראש המועצה ימסור לבעלי הנכסים החייבים בהיטל, דרישת תשלום המפרטת את סכום ההיטל שבעל הנכס חייב בו, את הפרטים ששימשו יסוד לחישוב ההיטל לפי פרק זה, את מועד התשלום, את זכות הערר וכן פרטים נוספים שנקבעו בחוק עזר של הרשות המקומית או בתקנות.
29. (א) שר המשפטים ימנה ועדות ערר לענין חוק זה ויקבע, בהתייעצות עם שר הפנים, לכל אחת מהן את מושבה ואת אזור שיפוטתה.
 (ב) כל ועדת ערר תהא של שלושה, יושב ראש בוועדה יהיה שופט, ושני החברים האחרים יתמנו על פי המלצת שר הפנים.
 (ג) לוועדת ערר יהיו כל הסמכויות שאפשר להעניקן לוועדות הקיררה לפי סעיף 5 למקורת ועדות הקיררה.⁶
 (ד) ועדת ערר לא תהא קשורה בדיני הראיה אלא הפעל בדרך שתיראה לה מועילה ביותר לבידור השאלות העומדות להחלטתה.
30. בעל נכס הרואה עצמו נפגע על ידי דרישת תשלום לפי סעיף 28, רשאי, תוך שלושים יום מיום שנמסרה לו הדרישה, לערר עליה לפני ועדת הערר, והועדה רשאית לאשר את דרישת התשלום, בשינויים או בלי שינויים, או לבטלה; יושב ראש הועדה רשאי להאריך את המועד להגשת הערר עד ליום הששים מיום שנמסרה דרישת התשלום הנדונה, אם ראה טעמים סבירים לכך.
31. (א) הערר הרשות המקומית רשאים לערער על החלטת ועדת הערר לפני בית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו נמצא המושב של ועדת הערר וידון בו שופט יחיד; אין לערער על החלטת בית המשפט המחוזי בערעור כאמור אלא ברשות בית המשפט ובנקודה משפטית בלבד.
 (ב) הערעור יוגש לא יאוחר מזיומו השלושים לאחרי היום שבו נמסרה למערער הודעה על החלטת ועדת הערר; בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הערעור עד ליום הששים מיום שנמסרה ההודעה הנדונה, אם ראה טעמים סבירים לכך.
32. (א) הגשת ערר או ערעור לפי פרק זה אינה מעכבת אוו הניצורע של דרישת התשלום, אלא אם החליטו על כך יושב ראש ועדת הערר או בית המשפט, הכל לפי הענין.

⁶ חוקי אי"י, פרק כ"א, עמ' 132.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את דרכי ההגשה של ערר וערעור לפי פרק זה, ואת סדרי הדין בהם, לרבות הוראות בדבר הוצאותיהם.

33. ההיטל ישולם תוך שלושה חדשים לאחר מסירת דרישת התשלום לבעל הנכס או במועדים מאוחרים יותר שנקבעו בחוק העזר או בדרישת התשלום או עד תום שלושים יום מיום תחילת עבודת ההתקנה שבקשר אתה הוטל ההיטל, הכל לפי המועד המאוחר יותר; תעודת מהנדס הרשות המקומית בדבר מועד תחילת עבודה כאמור תשמש ראיה לדבר.

מועד התשלום

34. שר הפנים, בהתייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, רשאי להותקין תקנות בדבר דחיית מועד התשלום של ההיטל לסוגים של בעלי נכסים שיפרט בתקנות.

דחיית תשלום ההיטל

35. לא שולם ההיטל במועד שנקבע לפי סעיף 33 או 34, דשאית הרשות המקומית להוציא את החיוב לפועל, על פי תעודת של ראש המועצה, בדרך שמוציאים לפועל פסק דין סופי של בית משפט שלום, זולת אם עוכב הביצוע של דרישת התשלום לפי סעיף 32.

הוצאה לפועל של חיוב בהיטל

36. בעל נכס שלא שילם היטל במועדו, לרבות המועד הנדחה על פי סעיף 34, ישלם אותו לפי השיעור שהזא בתקפו בעת התשלום, או לפי השיעור שהזא בתקפו בעת הטלתו. בתוספת ריבית עליו בשיעור השווה למחצית השיעור הגבוה ביותר שנקבע למילואת לפי חוק הריבית, תשי"ז-1957⁷, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

ריבית על פיגור בתשלום

37. רשות מקומית רשאית, בחוק עזר, להטיל על המחזיקים בנכסים המחוברים לביוב אגרה לכיסוי הוצאות החזקת הביוב שלה (להלן - אגרת ביוב); ואם לא נקבע שיעורו של ההיטל, רשאית היא לכלול בהוצאות החזקה גם את ההוצאות להתקנת הביוב.

אגרת ביוב

38. ברשות מקומית הגובה על פי חוק עזר אגרה בעד אספקת מים תשלום אגרת הביוב כתוספת לאגרת המים, ודינה לענין פיגור בתשלום כדין אגרת המים.

איחוד אגרת ביוב ואגרת מים

39. (א) אגרת ביוב יכולה להיות מודרגת והיא תוטל לפי קנה מידה שתקבע הרשות המקומית בחוק עזר.

קני המידה של אגרת הביוב

(ב) בנכסים המשמשים לתעשייה או למלאכה יהיו קני המידה לאגרת הביוב, שייקבעו על ידי הרשות המקומית לפי סעיף קטן (א), טיב השופכין, כמותם, השפעתם על הביוב, ורשאית הרשות המקומית להוסיף לאלה קני מידה סבירים אחרים.

פרק רביעי: ביצוע עבודות לפי דרישה

40. (א) ראש המועצה רשאי, אם ראה צורך בדבר לשם הרקת שופכין תקינה מנכס פלוגני, או כדי למנוע נזק מן הביוב או להבטיח את הפעלתו התקינה, או לשם מניעת מפגע תברואה או הסרתו - לדרוש בכתב מבעל הנכס לבצע, להנחת דעתה של רשות הבריאות, תוך המועד ובתנאים שיקבע בדרישה, עבודות אלה:

סמכות לדרוש ביצוע עבודות

(1) התקנת ביב פרטי לנכסו;

(2) חיבור ביב פרטי שבנכסו לביב ציבורי או תיקון חיבור שאינו מניח את דעתה של רשות הבריאות;

(3) שינוי או תיקון של ביב פרטי שבנכסו.

(ב) הרואה את עצמו נפגע על ידי דרישת ראש המועצה לפי סעיף זה, רשאי תוך המועד שנקבע לו לביצוע העבודה לבקש מבית משפט שלום שבתחום שיפוטו נמצא הנכס

⁷ ס"ח 219, תשי"ז, עמ' 50.

הגדון את ביטולה של הדרישה או את שינויה, ובבירור הבקשה רשאי בית המשפט להחליט כל החלטה שראש המועצה היה רשאי להחליטה לגבי הנכס הנזון לפי סעיף זה. החלטת בית המשפט המחוזי, בערעור על החלטת בית המשפט השלום לפי סעיף זה, תהיה סופית.

סמכות המועצה לבצע

41. לא קיים בעל נכס דרישה של ראש המועצה לפי סעיף 40, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודות הנדרשות ולגבות את הוצאותיה מבעל הנכס ואין הבקשה של בעל הנכס לפי סעיף 40 (ב) מעכבת את הביצוע.

ביצוע עבודות מאחרות פלוס

42. ביצוע עבודות על ידי ראש המועצה לפי סעיף 41 אינו פוטר את בעל הנכס מאחריות פלילית לפי חוק זה ולפי כל חוק אחר.

פרק חמישי: עבירות ועונשין

איסור הורמת זמרים מוזיקים

43. המניה ביוזעין שחומר מוצק או נוזל יישפך מנכס שבבעלותו, בפיקוחו או בתחזקתו לביתו בדרך העלולה לחסום את הורם התקין של מי הבית או לגרום נזק לביתו, דינו – קנס חמש מאות לירות וקנס נוסף של המישים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי מסירת התראה מטעם ראש המועצה, וכן חייב הוא לפצות את הרשות המקומית בעד כל נזק שגרם לה על ידי עבירתו.

איסור הורמת מי גשמים

44. המניה ביוזעין שמי גשמים יישפכו לביתו בלי היתר בכתב מראש המועצה, דינו – קנס שלוש מאות לירות וקנס נוסף של שלושים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי מסירת התראה מטעם ראש המועצה.

דין בעל נכס שביצע עבודה שלא לפי הדרישה

45. בעל נכס שביצע עבודה שלא בהתאם לתנאי הדרישה לפי סעיף 40, דינו כדין אשם בעבירה לפי סעיף 35 לפקודת בנין ערים, 1936, ולבית המשפט או לרשות המקומית יהיו לענין זה כל הסמכויות של בית המשפט או של הועדה המקומית, הכל לפי הענין, לפי הסעיף האמור ולפי הסעיפים 36 עד 36 לאותה פקודה, כאילו ביצע בעל הנכס עבודה שלא בהתאם לתנאי רשיון לפי הפקודה האמורה.

עבירות אחרות

46. (1) בעל נכס שלא קיים דרישה לפי סעיף 40 ואין עוד יכות לבקש את ביטולה או שינויה;
(2) המפריע לעובד של רשות מקומית או לעובד של רשות הבריאות בהשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף 48.
דינם – קנס חמש מאות לירות או מאסר ששה חדשים.

פרק שישי: הוראות כלליות

רשות לחבר בית פרטי לבית

47. בעל נכס רשאי לחבר בית פרטי מנכסו לבית ציבורי, לפי תנאים שהרשות המקומית תקבע.

זכות כניסה

48. מי שהוסמך לכך בדרך כלל על ידי הרשות המקומית או על ידי רשות הבריאות רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל נכס כדי לעשות בו כל עבודה הנדרשת לביצוע תפקידיהן לפי חוק זה וכדי להבטיח בדרך אחרת את קיום הוראות חוק זה והתקנות לפיו, ובלבד שלא ייכנס למבנה אלא בהסכמת החופס בו, או לאחר שנותן לתופס בו הודעה מוקדמת זמן סביר מראש, או כשהרשות הענין מזייבת את כניסתו אף ללא מתן הודעה מוקדמת כאמור; אולם כנכס המוחזק על ידי צבא-הגנה לישראל או המשמש בדרך אחרת למטרה בטחונית כפי שאושרה מטעם שר הבטחון, לא ישתמשו בטמנת זו אלא בהסכמתו של מי ששר הבטחון מינה לכך.

49. לענין חוק זה דין המדינה כדין בעל גבס או מחזיק אחר.	דין המדינה
50. סמכות לפי חוק זה אינה גורעת מסמכות לפי חיקוק אחר, וקיום חובה לפי חוק זה אינו פוסל מקיום חובה לפי חיקוק אחר.	שמירה סבוכות וחובות אחרות
51. שר הפנים ישא לאצול מסמכיהו לפי חוק זה, למעט הסמכות להחקיין תקנות בנות פעל תחיקתי.	אצולת סמכות
52. מקום שבחוק זה או על פיו מוטלת חובה על בעל גבס, חייבים בקיומה, יחד ולהוציא כל אלה שהם בבוזגות "בעל" של אותו גבס לענין חוק זה, ומל סעד שניתן כדין לבעל הגבס בקשר לקיום חובה כאמור ניתן גם להם; קיים אחד מהם את החובה, חייבים האחרים להשי" תתן בהוצאתו או לפצותו בדרך אחרת כפי שנקבע בהסכם וצידתה, ובאין הסכם -- נשים לב לשיעור ההבאה של כל אחד מהם בגבס.	אחריות חובות של בעלים
53. בדירה בית משותף כמשמעותה בחוק הבתיים המשותפים, תשי"ג-1952 ¹ -- וראים לענין חוק זה בחלק משנת הדירה גם אותו החלק של הרכוש המשותף הצמוד לאותה דירה.	בתיים משותפים
54. לענין המצאה מסמכים לפי חוק זה -- למעט מסמכים שיש להמציאם לענין הליך לפני בית משפט -- יחולו הוראות סעיף 132 לפקודת העיריות, 1934 ² , בשינויים המחוייבים לפי הענין.	המצאת מסמכים
55. (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא ישא, לאזור התייעצות עם שר הבריאות, להחקיין תקנות הכלל הודגש לביצוע חוק זה, ובין השאר תקנות בדבר -- (1) החמרים שישתמשו בהם לחלקי חילוף ואביזרים של ביבים; (2) חיוב ותקנות מיתקנים לטיהור מי שופכין בחלק מביב פרטי; (3) הרכב הזעדות ובשירות חבריהן. (ב) שר הפנים, לאזור התייעצות עם שר התקלאות ועם שר הבריאות, רשאי להחקיין תקנות בדבר קביעת זמנים לשימוש בביוב ובדבר דרמי הגשתן ואישורן של תכניות מיתקני טיהור של רשת ביבים מאטמים.	ביצוע ותקנות
56. בפקודת העיריות (ביוב, היעורל ומים), 1936 ³ -- (1) בכותרת הפקודה וכן בסעיף 1, במקום "פקודת העיריות (ביוב, היעורל ומים)" יבוא "פקודת העיריות (אספקת מים)"; (2) בסעיף 2 יימחקו ההגדרות של "בור שופכין", "תעלה", "מהנדס" ו"ביב"; (3) חלק א -- בטל; (4) בסעיף 17, במקום "בחלק א' של פקודת זו" יבוא "בחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב-1962"; (5) בסעיף 28, במקום "על פי חסעיפיים 7/ 10 או 20" יבוא "על פי סעיף 20".	ביטולים ותיקונים

¹ פ"ח 113, תשי"ג, עמ' 6.
² ע"ר 1934, חוט' 1 מט' 414, עמ' 1.
³ ע"ר 1936, חוט' 1 מט' 560, עמ' 1.

57. (א) לא ינהגו עוד לפי חוקי עזר על פי פקודת העיריות, 1934, או פקודת המועצות המקומיות, 1941, בדבר ביוב, בקשר לבירוב שהוחל בבנייתו אחרי תחילתו של חוק זה.

(ב) התחילה רשות מקומית כדין בהתקנת ביב מאסף אחרי יום ל' בכסלו תשי"ך (31 בדצמבר 1959) ולפני תחילתו של חוק זה, תמסור על כך הודעה לבעלי כל נכס שהביב ישמש אותו ותגבה מהם היטל לפי ההוראות של הפרק השלישי ולא ינהגו בכיב זה לפי הוראות חוקי עזר כאמור בסעיף קטן (א) בזכר גביית דמי השתתפות.

דוד בן-גוריון היים משה שפירא
ראש הממשלה שר הפנים

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

11 ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

חוק לתיקון פקודת בתי הדואר (מס' 3), תשכ"ב-1962 *

הוספת סעיפים
א-ג

1. אחרי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹ יבוא:

א. ביקש אדם שירות טלגרף והוצאות הכרוכות במתן השירות עולות על כפל החשלומים הקבועים לפי סעיף 3, ושאי שר הדואר לחייב, לפי חשבונו, את המבקש בתשלום ההוצאות הכרוכות במתן השירות, כולן או מקצתן, בניכוי התשלום הקבוע לגבי אותו שירות לפי סעיף 3.

השתתפות
בהוצאות שירותי
טלגרף

ב. אם תוך חמש שנים לאחר שניתן שירות טלגרף לאדם שהחייב בתשלום ההוצאות כאמור בסעיף 3א מנוצל הטלגרף למתן שירות למבקש שים נוספים, יהיה שר הדואר רשאי, בתנאים ובנסיבות שיקבע בתקנות, לחלק את סכום כל ההוצאות לפי סעיף 3א שהוצאו למתן השירות בין מספר האנשים שיקבע בתקנות, ולהחליט על חלקו של כל אחד בהן. כאילו היו כולם כאחד מבקשים את שירות הטלגרף אותה שעה; הוחלט על חלקו של מבקש כאמור יוחכה בסכום שנתחייב בו עודף על חלקו זה, ובלבד שחובו של מבקש לא יפחת מן התשלום הקבוע לאותו שירות לפי סעיף 3.

חוב מבקשים
נוספים

ג. כל סכום שנגבה לפני תחילתו של החוק לתיקון פקודת בתי הדואר (מס' 3), תשכ"ב-1962, בעד מתן שירות טלגרף ולא הוגשה לגביו תובענה לבית המשפט לפני י"א בטיון תשכ"ב (13 ביוני 1962) רואים אותו כתשלום שנגבה כדין, ובלבד שלא עלה על ההוצאות שנגוימו במתן השירות.

דין תשלומים
שלפני תחילת
החוק

¹ נחקל בכנסת גיוס ל' בתמוז תשכ"ב (12 ביולי 1962); הצעת החוק וזכרי הסדר ותפרטמו בה"ח 506, תשכ"ב, עמ' 158.

² חוקי אי"י, כרך נ"ו, פרק קט"ו, עמ' 1155; סיח תשי"א, עמ' 221; תשנ"ז, עמ' 87.

הנחות מתשלומי סלגוף
3ד. הנחות מתשלומים בעד שירותי טלגוף לפי הסעיפים 3 ו-3א והתנאי
איים למתן הנחות אלה ייקבעו על ידי שר הדואר בתקנות.

השירות הכולאי
3ה. רישאי שר הדואר לקבוע בתקנות דרכי השירות הכולאי ואת התשלומים בעד שירותיו.

אליהו שרון
שר הדואר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה